

for Alle og Enhver, og hvilke der kun tilhøre et vist Antal Beboere i sluttet Interesseselskab, ofte ere ukjendelige eller usikre, og det ogsaa af denne Grund vilde have været ønskeligt, at Bestemmelserne om alle de fornævnte Veie vare blevne behandlede samtidigt.

Udvalget maa imidlertid, som meldt, erkjende, at en Lov som den foreslaaede vil, trods den paapegede Indskrænkning i Omraadet, være et Gode, der saameget mindre nu bør vises tilbage, som vedkommende Ministers Udtalelser i det andet Thing give grundet Haab om, at det nærværende Forslag, naar det vedtages, vil i en nær Fremtid blive efterfulgt af et Lovforslag angaaende Ordningen og Behandlingen af alle de øvrige Veie, der fortiden mangle Lovregler og offentlig Forsorg. Men dette forhindre naturligviis dog ikke, at man søger ved enkelte Endringer at gjøre det, der nu foreligger, end hyerligere skikket til at fyldestgjøre Hensigten. Og næst disse almindelige Betragtninger skal Udvalget da gaae over til nærmere at omtale Forslagets Enkeltheder.

Ved den første Bestemmelse i § 1 gjøres Loven kun anvendelig paa de private Veie, „til hvis Afbenyttelse flere Grundbesiddere ifølge Hævd eller anden særlig Afkomst ere udelukkende berettigede“, og Flere, hvoriblandt nogle af Udvalgets Medlemmer, have fundet dette uheldigt, idet de have næret Tvivl om Tilstrækkeligheden og Hensigtsmæssigheden af, at gjøre Grundbesiddelse til Betingelse for Berettigelsen og at udhæve netop det ofte noget usikre Begreb: Hævd iblandt de forskellige Afkomstmaader, men i særdeleshed fordi de befrygte, at man ved at bruge Betegnelsen „udelukkende“ udsætter sig for, at Loven bliver uirksom i flere af de Tilfælde, for hvilke dens Anvendelse ligesom er tilstøttet. Hele Udvalget er dog blevet enigt om ikke at foreslaae Forandringer i denne Paragraph, men derimod at søge indbragt i § 8 en Tilføining, beregnet paa ad anden Veie at fjerne, idetmindste for en Deel, hiin Tvivl og Frygt.

Sammentalelse af Communalbestyrelsen, der især paa Landet medfører en Deel Besvær, behøves formeentligen ikke for at beramme Aastedsforretningen og paatægne Klagen, Forretninger, der synes meget vel at kunne besør-

ges af Formanden, naar Bestyrelsen ellers ikke er samlet, men Udvalget skal dog ikke i den Anledning foreslaae nogen Forandring i § 2. Derimod forekommer det os, at en offentlig Beskjendtgjørelse foruden den specielle Tilfælde maa ansees hensigtsmæssig og betryggende, efter som det let kan hændes, at Klagerens Opgivende af de til Færdsel Berettigede er unyagtig eller mangelfuld, og skal derfor en Endring i saa Henseende vorde foreslaet.

Naar det i § 3 blandt Andet hedder: at Forhandlingerne paa Aastedet skulle tilføres Protocollen, da synes dette at sige enten for meget eller for lidt, og Forfristen indskrænkes derfor maaskee rettest til „det Væsentlige“ af Forhandlingerne. Ligeledes indeholder 4de Punktum i samme Paragraph en Ucorrecthed, naar det der ubetinget hedder, at Protocollen underskrives af Udvalget; thi, ifølge Bestemmelsen i Paragraphens Begyndelse er det overladt til Bestyrelsen, om den in pleno vil afholde Forretningen eller lade møde ved et Udvalg. Fremdeles er den i næstsidste Punktum indeholdte Bestemmelse neppe tilstrækkelig, naar man i alle Tilfælde vil undgaae, at interesserede Bestyrelsesmedlemmer komme til at deeltage i Sagens Behandling og Paatjendelse, efterdi det undertiden kan hændes, at Størstedelen af en Bestyrelses Medlemmer ere medinteresserede, og der burde vel for saadanne Tilfældes Skyld paavises en Udvei, der da maaskee passende kunde bestaae i en Henviisning til en Nabocommunalbestyrelse. Endelig synes Udtrykkene „i fornødent Fald“ (i sidste Punktum), hvorved formodentlig sigtes til de Tilfælde, i hvilke Klageren ikke har været tilstede ved Kjendelsens Afgjælse, mindre tydelige.

Skjøndt § 4 vistnok ofte paa Grund af sit mindre fylldige Indhold kan afstedkomme nogen Tvivl og Usikkerhed under Anvendelsen, har Udvalget dog troet at kunne indskrænke sig til deri at foreslaae et Par Forandringer, sigtende til dels at forebygge Forhaling, dels at tydeliggjøre, hvem det er, der skal foretage de indledende Skridt: Forretningernes Berammelse og Klagens Paatægning, samt iblandt hvilke Mænd Opmanden i fornødent Fald skal vælges, idet man er gaaet ud fra, at de øvrige Enkeltheder i Fremgangs-